

Metody terapii stosowane w ośrodku koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczym w Barcicach.

Bajkoterapia - jest metodą oddziaływania poprzez literaturę na procesy poznawcze dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Terapia opowieścią ułatwia odreagowanie napięć psychicznych oraz umożliwia spojrzenie na problem z innej perspektywy. Dziecko przyswaja nowe sposoby myślenia i działania, dzięki czemu potrafi stawić czoła trudnościom.

Pedagogika zabawy - to zbiór metod oddziałujących na sferę emocjonalną człowieka, sprzyjających ujawnieniu pozytywnych uczuć wzmacniających poczucie akceptacji i bezpieczeństwa, wspomagających samodzielną aktywność podopiecznych.

Metoda aktywnego słuchania muzyki według Batii Strauss - integruje różne formy aktywności: granie, tańczenie, mówienie krótkich wierszy lub wyliczanek, rytmiczne powtarzanie prostych gestów, próby śpiewania linii melodycznych słuchanych utworów, czy też rytmiczne snucie dowolnej opowieści. Zajęcia budzą u dzieci zainteresowanie „co się wydarzy”, wyzwalają radość i zaangażowanie w zabawę, jak i rozbudzają ciekawe pomysły twórczych rozwiązań podczas muzyki. Uczestnicy przyswajają zasady współdziałania, przestrzegania ustalonych reguł, ćwiczą koncentrację.

Metoda Dobrego Startu - polega na usprawnianiu funkcji wzrokowych, słuchowych, dotykowo-kinestetyczno-ruchowych oraz na ich wzajemnej integracji. Rozwija funkcje językowe, spostrzegawczość, motorykę dużą i małą, orientację w schemacie ciała i przestrzeni. Koryguje zaburzenia integracji sensorycznej. Przygotowuje dzieci do procesu nauki czytania i pisanania.

Elementy metody behawioralnej- wykorzystywane są w pracy z dziećmi z autyzmem oraz niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym. Celem zajęć jest kształtowanie u dzieci jak największej ilości zachowań adaptacyjnych, które rozwijają ich samodzielność i umożliwią im funkcjonowanie w środowisku. Zajęcia podzielone są na sesje, nauczyciel w odpowiedni sposób wydaje polecenia, umiejętnie wprowadza i wycofuje różnorodne podpowiedzi następnie wzmacnia (nagradza) prawidłowe reakcje dzieci.

Metoda Knillów „Dotyk komunikacja” - wykorzystywana jest w pracy z dziećmi najniżej funkcjonującymi mającymi problem z komunikacją. Założeniem tego programu jest oparcie działań stymulacyjnych rozwój dziecka na zmysle dotyku. Każda sesja kontaktu polega na wykonywaniu wspólnie z nauczycielem aktywności, podczas której wykorzystuje się muzykę i instrukcję z płyty CD, w bliskim kontakcie fizycznym.

Zajęcia pomagają dziecku nabywać:

- poczucia bezpieczeństwa,

- świadomości własnego ciała,
- wrażliwości na wzajemnie wysyłane sygnały,
- nawiązywać kontakt i komunikować się,
- podejmować aktywność.

Metoda praktycznego działania - oparta jest na aktywności praktycznej podczas zdobywania wiedzy. Terapeuta kierując pracą powoduje, że dziecko zmienia się, kształtuje swoją osobowość, wytwarza w sobie potrzebę pozytywnego działania i doskonalenia swoich kompetencji przez całe życie.

Terapia ręki – polega na usprawnianiu motoryki małej, czyli precyzyjnych ruchów rąk, dłoni i palców, jak również dostarczaniu wrażeń dotykowych, które umożliwiają poznawanie różnych kształtów, struktur materiałów oraz pozwalają nabywać umiejętności ich rozróżniania. Zasadniczym celem zajęć jest osiągnięcie samodzielności w zakresie podstawowych czynności życia codziennego.

Metoda Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne – są to zajęcia grupowe o charakterze stymulująco – terapeutycznym, które mają na celu stworzyć dziecku okazję do poznania własnego ciała, usprawniania motoryki dużej, poczucia własnej siły, sprawności i w związku z tym możliwości ruchowych. Proponowane aktywności wywodzą się z naturalnych ruchowych i emocjonalnych potrzeb dziecka, zaspokajanych w kontakcie z innymi osobami.

Terapia pedagogiczna – opiera się na stymulowaniu i usprawnianiu rozwoju funkcji psychomotorycznych dziecka. Działania podejmowane przez terapeutę są zindywidualizowane i mają na celu kompensowanie deficytów w wiadomościach oraz umiejętnościach dziecka niezbędnych do podejmowania nauki w szkole, a także rozwijanie sfery emocjonalno-motywacyjnej dziecka.

Logorytmika – to jedna z metod stosowana w postępowaniu logopedycznym oparta na rytmie muzycznym i tekstach słownych zestrzajanych przez muzykę i łączoną z ruchami całego ciała. Wykorzystuje możliwość oddziaływania na sferę słuchową i ruchową. Naturalny swobodny ruch, będący obok muzyki podstawowym motywem ćwiczeń, umożliwia realizację zajęć rytmicznych ze wszystkimi dziećmi, niezależnie od poziomu ich intelektualnego, ruchowego i muzycznego rozwoju.

Masaż logopedyczny – usprawnianie motoryki aparatu artykulacyjnego, zmniejszenie nadwrażliwości okolic jamy ustnej i śluzówki dziecka, zapobieganie nadmiernemu ślinieniu.

Pomaga przy nauce prawidłowego oddychania i jedzenia (ssanie, żucie, gryzienie i połykanie pokarmów).

MAKATON – metoda systemu znaków manualnych i graficznych, wspomaganie komunikacją alternatywną dla dzieci niemówiących i mających trudności z komunikacją werbalną. Makaton wykorzystuje to, co dziecko już zna - proste gesty i rysunki graficzne. Gesty są formami wspomagającymi słowne porozumiewanie się (są stosowane jednocześnie z mową), służą jako dodatkowy środek, który wzmacnia przekazywany dziecku lub przez dziecko komunikat. Gestom towarzyszy poprawna gramatycznie mowa. W Makatonie oprócz znaków manualnych wykorzystywane są również symbole graficzne, z których korzystają osoby, które nie są w stanie wykonać gestu. Wskazują wówczas na symbol sygnalizując w ten sposób swoje potrzeby i zainteresowania, komunikują się tym samym z otoczeniem.

Ogólne metody logopedyczne stosowane w terapii logopedycznej – rzadko stosuje się jeden rodzaj metod, co wynika z konieczności realizowania zasady kompleksowych oddziaływań. Wybór metod zawsze ukierunkowany jest rodzajem zaburzenia. Sposób pracy terapeutycznej musi być dostosowany do wieku i możliwości pacjenta:

- logopedyczne – stosowane tylko w postępowaniu logopedycznym i dla niego specyficzne (np. metody mechaniczne);
- lingwistyczne – szeroko wykorzystywane w logopedii, powstałe na podstawie wiedzy zaczerpniętej z różnych działów językoznawstwa (np. metody fonetyczne);
- pedagogiczne – stworzone na gruncie i na użytek terapii pedagogicznej, zaadoptowane przez logopedię (np. metoda dobrego startu);
- psychologiczne – mając na uwadze psychologiczne uwarunkowania i skutki zaburzeń mowy (np. techniki relaksacyjne);
- medyczne – postępowanie specjalistyczne konieczne zwłaszcza w przypadkach poważnych zaburzeń mowy oraz różnych wad rozwojowych (np. rozszczepy podniebienia, wady zgryzu).

Kinezyterapia – leczenie poprzez ruch w celu utrzymywania lub przywracania prawidłowego zakresu ruchomości w poszczególnych stawach, normalizacja i zwiększenie siły oraz wydolności mięśniowej, doskonalenie koordynacji i równowagi, korekcja wad postawy, zwiększenie wydolności i poprawa sprawności oddechowej dziecka.

Metoda NDT-Bobath – terapia stosowana u wcześniaków, niemowląt, dzieci z zaburzeniami neurologicznymi, genetycznymi i ortopedycznymi, a także prezentującymi opóźnienia rozwojowe.

Główne zasady usprawniania to:

- normalizacja napięcia mięśni, czyli obniżanie napięcia wzmożonego i podwyższanie obniżonego;

- hamowanie nieprawidłowych odruchów i ruchów;
- wyzwalanie ruchów i kontrolowanie ich przebiegu wspomaganiami z punktów kluczowych;
- utrzymywanie pełnej ruchomości w stawach;
- wyrabianie kontroli postawy i najbardziej jak to jest możliwe zbliżonych do prawidłowych reakcji ruchowych, a dopiero w tej formie ich automatyzacji;
- wykorzystanie zdobytych umiejętności ruchowych w codziennych czynnościach.

Metoda PNF – oparta na bezbolesnej pracy, w której wykorzystuje się silne odcinki ciała i umiejętności dziecka do ułatwiania reedukacji utraconych funkcji. W trakcie pracy z dzieckiem wykorzystywane są techniki uczące ruchu i koordynacji, stabilizujące, rozluźniające, mobilizujące, przeciwbólowe i inne, typowe dla metody, a także program ćwiczeń na materacu oraz nauka chodzenia.

Hydromasaż – leczenie wodą polegające na masowaniu ciała kierowanym strumieniem wody pod odpowiednim ciśnieniem w trakcie kąpeli wodnej. Rozluźnia napięcie mięśniowe i ścięgna, poprawia krążenie krwi i ruchomość stawów.

Masaż klasyczny – mechaniczne oddziaływanie na ciało, efektem, którego są reakcje zarówno miejscowe jak i ogólne zachodzące w ciele człowieka.

Suchy basen – pozwala na swobodne wykonywanie ćwiczeń ruchowych przez dziecko, stymuluje koordynację przestrzenną, rozwój ruchowy i sensoryczny.

Integracja Sensoryczna (SI) – ma na celu nauczenie dziecka adekwatnego reagowania na bodźce dopływające do niego zarówno ze świata zewnętrznego jak i z ciała. Terapia polega na rozwijaniu prawidłowego odbioru i analizy bodźców dostarczanych z otoczenia poprzez zmysły zewnętrzne, czyli wzrok, słuch, dotyk, smak, węch oraz poprzez zmysły wewnętrzne (równowagi i czucia głębokiego). W terapii tej wykorzystuje się specjalne huśtawki, platformy, równoważnie, pochylnie, trampoliny, beczki, belki, hamaki i deskorolki terapeutyczne.